

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 13255/22
Amir MAFALANI
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 5. veljače 2026. u odboru u sastavu:

Frédéric Krenc, *predsjednik*,

Davor Derenčinović,

Alain Chablais, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 1. ožujka 2022.,

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE I POSTUPAK

1. Podnositelj zahtjeva, g. Amir Mafalani, hrvatski je državljanin, rođen 1982. godine i smješten u kaznionici u Lepoglavi. Podnositelja zahtjeva pred Sudom je zastupala gđa L. Horvat, odvjetnica u Zagrebu.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

3. Predmet se odnosi na navodnu neučinkovitost ponovno pokrenute istrage zlostavljanja podnositelja zahtjeva od strane policije nakon presude Suda u predmetu *Mafalani protiv Hrvatske* (br. 32325/13, 9. srpnja 2015.).

4. U presudi *Mafalani*, Sud je utvrdio da je 2008. podnositelj zahtjeva bio izložen nečovječnom i ponižavajućem postupanju nakon što ga je uhitila antiteroristička jedinica Specijalne policije u vezi s ubojstvom poznatog hrvatskog novinara i njegova poslovnog suradnika. Sud je utvrdio i da nije provedena učinkovita istraga u tom pogledu, protivno zahtjevima materijalnog i postupovnog aspekta članka 3. Konvencije. Sud je naveo, među ostalim, da nadležno državno odvjetništvo nije poduzelo nikakve korake za identificiranje pripadnika antiterorističke jedinice koji su

sudjelovali u podnositeljevu uhićenju (vidi gore navedeni predmet *Mafalani*, stavak 102.).

5. Nakon presude Suda, u prosincu 2015. državno odvjetništvo ponovno je pokrenulo istragu o zlostavljanju podnositelja zahtjeva. Pribavilo je primjerak vještačenja određenog u parničnom postupku za naknadu štete koji je podnositelj u međuvremenu pokrenuo protiv države te je ispitalo vještaka medicinske struke o mogućim uzrocima podnositeljevih ozljeda. Saslušano je i šest svjedoka i podnositelj zahtjeva. Pribavljeni su podaci o identitetu policijskih službenika koji su provodili izvide u odnosu na podnositelja 2008. U tri navrata (2015., 2016. i 2020.), državno odvjetništvo ujedno je od Ravnateljstva policije zatražilo podatke o identitetu pripadnika antiterorističke jedinice koji su sudjelovali u uhićenju podnositelja zahtjeva, ali je Ravnateljstvo policije odgovorilo da su dotični podaci klasificirani stupnjem tajnosti „povjerljivo” i ne mogu se otkriti iz razloga nacionalne sigurnosti.

6. U lipnju 2019. podnositelj zahtjeva podnio je ustavnu tužbu prigovarajući zbog neučinkovite istrage njegova zlostavljanja.

7. Dana 1. ožujka 2022. podnio je ovaj zahtjev Sudu prigovarajući na temelju članka 3. Konvencije da ponovno pokrenuta istraga nije učinkovita.

8. U listopadu 2022. Odbor ministara završio je nadzor nad izvršenjem presude u predmetu *Mafalani* na temelju članka 46. stavka 2. Konvencije.

9. Dana 27. studenoga 2023. Vlada je obaviještena o zahtjevu.

10. Dana 23. travnja 2024. Ustavni sud utvrdio je da nova istraga nakon presude Suda u predmetu *Mafalani* nije ispunila zahtjeve postupovnog aspekta članka 3. Konvencije te je podnositelju dodijelio iznos od 4.645,30 eura na ime pravedne naknade za utvrđenu povredu Konvencije.

11. Kaznena istraga zlostavljanja podnositelja zahtjeva još je u tijeku.

PRAVO

12. Vlada je prigovorila da se u ovom zahtjevu ne iznose nikakve nove relevantne činjenice koje mogu ukazivati na novu povredu Konvencije te je ustvrdila da se zahtjev odnosi samo na izvršenje presude Suda donesene u podnositeljevu prvom predmetu *Mafalani protiv Hrvatske* (br. 32325/13, 9. srpnja 2015.), koje nije u nadležnosti Suda. Podredno, tvrdila je da, nakon odluke Ustavnog suda od 23. travnja 2024., podnositelj više ne može tvrditi da je žrtva navodne povrede. Dalje je tvrdila da je ponovno pokrenuta istraga bila neovisna i temeljita, unatoč činjenici da je državno odvjetništvo naišlo na objektivnu i nepremostivu zapreku pri utvrđivanju identiteta policijskih službenika koji su sudjelovali u uhićenju podnositelja.

13. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je još uvijek žrtva navodne povrede jer Ustavni sud nije ni odredio rok u kojem se istraga mora dovršiti ni naznačio odgovarajuće mjere koje bi trebalo poduzeti. Dodao je da su, umjesto označavanja povjerljivim [podataka o] identitetu policijskih

službenika koji su ga uhitili, vlasti mogle pronaći drugi način kako zaštititi nacionalnu sigurnost, primjerice, isključenjem javnosti iz postupka ili ograničavanjem pristupa određenim dokumentima. Ustvrdio je i da je iznos naknade koji mu je dosudio Ustavni sud bio prenizak te da mu nije nadoknađen trošak podnošenja ustavne tužbe preko odvjetnika.

14. Sud smatra da prvo mora utvrditi može li ga odluka Ustavnog suda u podnositeljevu predmetu (vidi stavak 10. ove odluke) dovesti do zaključka da više nije opravdano nastaviti s ispitivanjem zahtjeva (vidi, primjerice, *Association SOS Attentats i de Boery protiv Francuske* (odl.) [VV], br. 76642/01, stavci 29. i 36., ECHR 2006-XIV) i može li se stoga zahtjev izbrisati s liste predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 1. Konvencije.

15. Sud ponavlja da uživa široku slobodu procjene pri utvrđivanju razloga na koje se može pozvati za brisanje zahtjeva na toj osnovi, pri čemu se, međutim, podrazumijeva da takvi razlozi moraju postojati u posebnim okolnostima svakog pojedinog predmeta (*ibid.*, stavak 37.; vidi i *Oya Ataman protiv Turske* (brisanje), br. 47738/99, stavak 24., 22. svibnja 2007.).

16. U ovom predmetu Ustavni sud izričito je priznao da je došlo do povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije (vidi stavak 10. ove odluke). Utvrdio je da nova istraga provedena nakon presude Suda u predmetu *Mafalani* nije ispunila zahtjev brzine; da još nisu pribavljeni podaci o identitetu policijskih službenika antiterorističke jedinice koji su uhitili podnositelja; da policijski službenici koji su provodili izvide 2008., čiji su identiteti poznati, nisu bili ispitani; i da nije naložen neovisan i temeljit forenzički pregled podnositeljevih ozljeda. Dalje je upozorio da bi podnositelju, kao žrtvi zlostavljanja, trebalo omogućiti učinkovito sudjelovanje u istrazi i uvid u spis istrage, u mjeri u kojoj je to nužno radi zaštite njegovih legitimnih interesa.

17. Sud napominje da je, bez obzira na činjenicu da Ustavni sud nije izričito naložio nadležnim tijelima provedbu istrage podnositeljevih navoda o zlostavljanju u skladu s Konvencijom (usporedi *Škrpan protiv Hrvatske* (odl.), br. 41317/15, stavak 45., 8. prosinca 2020.), jasno da odluke Ustavnog suda imaju obvezujući učinak i da su ih domaća tijela dužna provoditi u pitanjima iz svoje nadležnosti (vidi *Kušić i drugi protiv Hrvatske* (odl.), br. 71667/17, stavci 38. i 97., 10. prosinca 2019.). Prema tome, nakon odluke Ustavnog suda u ovom predmetu vlasti imaju pravnu obvezu ponovno pokrenuti i nastaviti istragu zlostavljanja podnositelja zahtjeva uzimajući u obzir utvrđenja Ustavnog suda o konkretnim nedostacima koje je utvrdio u toj istrazi (vidi gore navedeni predmet *Škrpan*, stavci 46. – 47.).

18. Nadalje, uzimajući u obzir iznose pravedne naknade dodijeljene podnositeljima u sličnim ranijim predmetima protiv tužene države (vidi predmete *Perkov protiv Hrvatske*, br. 33754/16, stavak 72., 20. rujna 2022; *Štitić protiv Hrvatske* [Odbor], br. 16883/15, stavak 78., 6. rujna 2018.; i *Tadić protiv Hrvatske*, br. 10633/15, stavak 79., 23. studenoga 2017., koji su se svi odnosili na povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije zbog

neučinkovite istrage navoda o zlostavljanju od strane policije), Sud ne smatra da je iznos koji je Ustavni sud dosudio podnositelju bio prenizak.

19. Kad je riječ o prigovoru da Ustavni sud podnositelju nije dosudio trošak podnošenja ustavne tužbe, Sud napominje da podnositelj nije potraživao tu naknadu u svojoj ustavnoj tužbi.

20. S obzirom na navedeno, Sud je uvjeren da interesi poštovanja ljudskih prava kako su definirana Konvencijom (članak 37. stavak 1. *in fine*) ne zahtijevaju nastavak ispitivanja ovog predmeta i smatra primjerenim izbrisati zahtjev s liste predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 1. točkom (c) Konvencije. Zbog tog zaključka Sud ne treba ispitati prigovore Vlade o nedopuštenosti na temelju nespojivosti zahtjeva *ratione materiae* i gubitka statusa žrtve podnositelja zahtjeva.

21. Sud dalje naglašava da taj zaključak ne dovodi u pitanje trajnu obvezu nacionalnih tijela da provedu istragu u skladu sa zahtjevima Konvencije (vidi *Žarković i drugi protiv Hrvatske* (odl.), br. 75187/12, stavak 23., 9. lipnja 2015.) ni bilo koju odluku koju Sud može donijeti o vraćanju predmeta na listu predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 2. Konvencije ako nacionalna tijela ne ispune tu obvezu.

22. S obzirom na gore navedeno primjereno je izbrisati ovaj predmet s liste predmeta.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

odlučuje izbrisati zahtjev s liste predmeta.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpraćeno u pisanom obliku dana 5. ožujka 2026.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Frédéric Krenc
predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ODLUKA MAFALANI protiv HRVATSKE

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524